

ת"פ 35997/04/17 - מדינת ישראל נגד אליאס חדר סאבא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 35997-04-17 מדינת ישראל נ' סאבא

לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עוה"ד הוד, בר-טוב וכהן-סתיו

נגד

הנאשם אליאס חדר סאבא

ע"י ב"כ עו"ד חי אוזן

הנאשם

גזר דין

השתלשלות ההליך:

1. ביום 7.11.17, במסגרת הסדר טיעון, הודה הנאשם והורשע בעבירות הבאות לפי חוק העונשין, תשל"ז-1977: תקיפה, לפי סעיף 379 לחוק וחבלה במזיד ברכב, לפי סעיף 413 לחוק.
2. הנאשם הופנה בהסכמה לשירות המבחן והתקבל בעניינו תסקיר מיום 4.3.18. עוד בפני הצהרת הנפגע, מר רפאל שרון מיום 6.11.17 ועדותו מיום 13.3.18; תעודת פטירה המעידה כי סבתו של הנאשם נפטרה יום לפני קרות האירוע נשוא האישום [נע/1]; ומכתבי תודה והערכה לאישיותו של הנאשם [נע/2].
3. ביום 13.3.18 טענו ב"כ הצדדים לעונש[1], כשהתביעה הגבילה טיעונה לפי המוסכם בין הצדדים: התביעה טענה לקביעתו של מתחם עונשי הולם בין שלושה חודשי מאסר, שניתן לרצותם בעבודות שירות, לבין שמונה חודשי מאסר, לעניין העונש העיקרי. ביחס לנאשם עתרה התביעה למקם עונשו בתחתית המתחם ולגזור עליו שלושה חודשי מאסר שירצה בעבודות שירות, אם ימצא מתאים, מאסר מותנה, קנס ופיצוי.
- ההגנה עתרה לאימוץ המלצתו של שירות המבחן - לבטל את הרשעת הנאשם ולחייבו בביצוע 250 שעות של"צ (שירות המבחן המליץ גם על פיצוי הנפגע).

מעשי הנאשם:

ביום 30.6.16 בשעת בוקר, סמוך לגן הילדים בו לומדים ילדי הנאשם, על רקע סכסוך דרך, תקף הנאשם את הנפגע במכות אגרופ בפניו, מבעד לחלון המונית בה נהג הנפגע. עוד הוסיף הנאשם ושבר את מגן השמש של דלת המונית וגרם כך לנזק שערכו 2,500 ₪.

דחיית עתירתה של ההגנה לביטול ההרשעה:

1. הלכת **כתב** הידועה (ע"פ 2083/96 **כתב נ' מ.י.** (1997)) שאושרה שוב ושוב על-ידי בית המשפט העליון, קובעת כי הימנעות מהרשעה או ביטולה הן חריגים לכלל הקובע כי מי שביצע עבירה, יורשע. שימוש באמצעים חריגים אלו מחייב קיומם של שני תנאים מצטברים - פגיעה חמורה הצפויה לשיקום הנאשם, וטיב העבירה מאפשר לוותר על ההרשעה.
2. הנאשם הוא בעליה העצמאי של מסעדה ידועה ולא הונח מצע עובדתי, ולו קלוש או תחילי, לתמיכה בטענה כי עצם ההרשעה יוביל לפגיעה ממשית בחיי הנאשם או ב"שיקומו". המלצת שירות המבחן, לבטל את הרשעת הנאשם מהטעם של "פגיעה בדימויו העצמי כאדם חיובי ושומר חוק", אינה עומדת במבחני הדין.
3. יש מקום להרהר אחרי המלצת שירות המבחן, שלכאורה יפה לעניינו של כל נאשם העומד לדין לראשונה (ואכן חוזרת בתיקים רבים): המלצה כללית זו סותרת לחלוטין את הוראות הדין, המורה מפורשות שהימנעות מהרשעה או ביטולה הן אמצעי השמור למקרים חריגים.
4. לנוכח האמור, לא תבוטל ההרשעה אלא תעמוד על-כנה.

נסיבות העבירה - קביעת מתחם העונש ההולם:

1. האירוע כולו הוא 'אירוע עבירה' אחד, נושא לקביעתו של מתחם אחד, כשהעבירה הדומיננטית היא עבירת התקיפה.
2. הנאשם פגע באופן מהותי בערכים המוגנים של שמירת החיים והבריאות ושל האוטונומיה של האדם על גופו, כחלק מכבודו כאדם, ולעניין הפגיעה ברכוש - ערכי הקניין וזכותו של בעליו ליהנות ממנו לא חשש והפרעה.
3. העבירה לא היתה מתוכננת, והנאשם פעל כפי שפעל - בחריגה להתנהלותו הכללית - בשל סכסוך נהגים, במהלכו חש הנאשם פגיעה (מדומה) בכבודו.
4. הנפגע מסר בעדותו ובהצהרתו [תע/1] על חבלות בגופו ונזקי רכוש, מעבר למתואר בכתב האישום, ולכן אבהיר שרק הנזקים המפורטים בכתב האישום יובאו בחשבון. תקיפת הנאשם את הנפגע לא הותירה חבלות בגופו, אך אין לזלזל בתחושות בכאב, הפחד והעלבון שחש הנפגע. עוד תובא בחשבון הפגיעה בתחושת הביטחון של הנפגע, שהתמידה תקופה ארוכה והתבטאה בין היתר בחשש מחזרה לנהיגה, ובפרט לאזור התקיפה, וסייטי לילה.
5. הענישה הנוהגת בעבירות תקיפה מגוונת למדי אך ככלל ניתן לאתר קו ענישתי ברור, לפיו כאשר מדובר בתקיפה חובלנית שלא בוצעה בחפץ חובלני ולא גרמה לנזק חמור או מתמיד, נקבעים מתחמים עונשיים בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר (והשוו למקרים חמורים יותר, בהם גרמו תקיפות לחבלות - ת"פ 5401-01-17 **מ.י. נ' סמימי** (2017), ת"פ 38531-01-15 **מ.י. נ' לוין** (2016), ת"פ 19626-05-14 **מ.י. נ' הלפרין** (2016), ת"פ 26054-12-14 **מ.י. נ' ריאגוזוב** (2016)). אמנם, קו פסיקתי ברור מורה על הצורך בהחמרת העונשים בגין עבירות אלימות על רקע שימוש בדרך, ובענייננו ייענה צורך זה בחיוב בשל"צ.

6. מתחם העונש, לעניין העונש העיקרי, ייקבע אפוא בין מאסר מותנה, שלצדו חיוב בשל"צ, לבין שמונה חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בעבירות - מיקום העונש במתחם:

1. הנאשם יליד 1986, בן 31 כיום, נשוי ואב לשני ילדים. הנאשם הוא בעליה ומנהלה של מסעדה, בה עובדים בני משפחה נוספים. משפחת המוצא של הנאשם מתאפיינת בתחושת ליכוד ושייכות, ומספקת לנאשם חום ותמיכה. הנאשם נשוי מזה כשמונה שנים לרעייתו, מערכת היחסים ביניהם תקינה, מכבדת ותומכת והם מגדלים יחד את שני ילדיהם, בני שש וארבע.
2. הנאשם נטול עבר פלילי. שירות המבחן התרשם שלנאשם מערכת ערכים תקינה ושהאירוע הוא חריג בחייו, כשיתכן ומותה של סבתו האהובה השפיע על שיקול-דעתו וערער את יכולתו לשלוט במעשיו.
3. באשר לעבירה: הנאשם נטל אחריות על ביצוע העבירה והשלכותיה, הכיר בחומרת התנהגותו התוקפנית, ומתחרט ומצר על הנזק שגרם לנפגע.
4. שירות המבחן סיכם במסקנתו שהסיכון להישנותן של עבירות אלימות מצד הנאשם הוא נמוך, ושהנאשם אינו נזקק להתערבות טיפולית.
5. לזכות הנאשם יעמדו אפוא גורמים רבי משקל:

א. הנאשם נטל אחריות על מעשיו, תוך הפנמה כנה של משמעותם ואמפתיה לנפגע;

ב. התנהגותו הכללית החיובית;

ג. היעדרו של עבר פלילי, לרבות תיקים פתוחים;

6. יש למקם אפוא את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם שנקבע, בדמות מאסר מותנה, אליו יתלוו עונשים קונקרטיים - חיוב בפיצוי ובשל"צ. לעניין השל"צ, די בכמות שעות פחותה משמעותית מזו המומלצת בתסקיר (שנועדה קרוב לוודאי לאזן את ביטול ההרשעה).

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שלושה חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות מכל סוג, לרבות איומים;
- ב. חודש מאסר על-תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירה של היזק לרכוש במזיד;
- ג. אני מחייב את הנאשם בביצוע מאה שעות של"צ בכפר הירוק בתל-אביב, לפי תכנית שירות המבחן, ומזהיר אותו כי אי-ציות להוראות שירות המבחן, או הממונים במקום השל"צ, יוביל להשבת התיק לבית המשפט ולהטלת עונש חלופי נוסף;

ד. פיצוי בסך 4,000 ₪ לנפגע מר רפאל שרון, ע"ת/1 בכתב האישום. הפיצוי ישולם בארבעה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, שהראשון שבהם לא יאוחר מיום 1.4.18 וכשעיכוב או מחדל באחד התשלומים יעמיד מלוא הסך לפירעון מיידי. לא ישולם הפיצוי במועדו, יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום המעשה 30.6.16 ועד ליום התשלום המלא בפועל;

הוראות נלוות:

- א. עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן;
- ב. התביעה תעביר בהקדם למזכירות טופס פרטי מתלונן;
- ג. מוצגים: ככל שהיו, יועברו להכרעה פרטנית של קצין משטרה;
- ד. פיקדונות: ככל שהפקיד הנאשם פיקדון בתיק המשטרה, יושב לו;

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"א ניסן תשע"ח, 27 מרץ 2018, במעמד הצדדים.

[1] שימוע גזר הדין נדחה לבקשת הנאשם, עקב יציאתו לחו"ל;